

Čj.: MSK 152907/2025
Sp. zn.: KSÚ/24744/2025/Bač
330.1 A10
Vyřizuje: Ing. Ivana Bačáková
Odbor: Odbor krajský stavební úřad
Telefon: 595 622 958
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2025-11-21
Vypraveno: 2025-11-21

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor krajský stavební úřad, oddělení pozemních a vodních staveb, jako odvolací správní orgán příslušný dle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a podle ust. § 11 odst. 1, § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, za použití ust. § 90 odst. 1 písm. c) téhož zákona

mění

rozhodnutí Městského úřadu Fulnek, stavebního úřadu, č. j. **FUL 5147/2025 ze dne 12. 8. 2025**, jehož výrokem č. I bylo společnosti Opavská lesní a. s., se sídlem Masarykova třída 337/28, 746 01 Opava, nařízeno podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023, odstranění části stavby oplocení obory na pozemcích parc. č. 651/1 a 664/1 v katastrálním území Lesní Albrechtice, tj. doplnění oborního oplocení spočívající v pevném uzavření dvou volných průchodů šířky cca 1,5 m určených pro vstup do obory a pro volný průchod širokou veřejností, provedené bez rozhodnutí nebo jiného opatření stavebního úřadu, výrokem č. II byly stanoveny podmínky pro odstranění této změny stavby, a výrokem č. III byla výše uvedené společnosti podle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, uložena povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč, **takovým způsobem, že**

I. ve výroku č. I původní část textu ve znění: „... provedené bez rozhodnutí nebo jiného opatření.“ se vypouští a nahrazuje se novým textem ve znění: „... provedené bez stavebního povolení.“

II. ve výroku č. II původní text podmínky pro odstranění stavby č. 3 ve znění: „Odstranění stavby bude po dokončení prací neprodleně oznámeno stavebnímu úřadu.“ se vypouští a nahrazuje se novým textem ve znění: „Odstranění stavby bude oznámeno do 30 dnů po odstranění stavby stavebnímu úřadu.“

Současně Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor krajský stavební úřad, oddělení pozemních a vodních staveb, podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnutí Městského úřadu Fulnek, stavebního úřadu, č. j. FUL 5147/2025 ze dne 12. 8. 2025, **ve zbytku potvrzuje.**

Účastník řízení podle ust. § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů:

- Opavská lesní a. s., IČO 45193177, Masarykova třída 337/28, 746 01 Opava

Odůvodnění

Na úvod považuje Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor krajský stavební úřad, oddělení pozemních a vodních staveb (dále též „odvolací orgán“), za potřebné uvést, že dne 1. 1. 2024 nabyl účinnosti zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nový stavební zákon“), dle kterého se za použití ust. § 330 odst. 1 a odst. 3 ve spojení s ust. § 334a daného zákona, po skončení přechodného období, tj. počínaje dnem 1. 7. 2024, řízení a postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů a dokončí je stavební úřad, který se stal od 1. 7. 2024 příslušným k vedení řízení nebo provedení postupu v dané věci podle tohoto zákona. Odvolací orgán proto v tomto řízení postupoval podle dosavadních právních předpisů, tzn. podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „stavební zákon“), a jeho prováděcích právních předpisů, účinných rovněž do 31. 12. 2023.

Ze spisu předaného odvolacímu orgánu zejména vyplývá, že Městský úřad Vítkov, odbor výstavby, územního plánování a životního prostředí (dále též „stavební úřad Vítkov“), provedl dne 15. 6. 2020 místní šetření při vstupní bráně do obory Jelenice, při kterém shledal a do protokolu zaznamenal, že brána je ze směru od Žimrovic trvale uzavřena plotovým polem a neprůchozí. Toto zjištění podpořil vyhotovenou fotodokumentací. Následně stavební úřad Vítkov předvolal vlastníka stavby, společnost Opavská lesní a. s., se sídlem Masarykova třída 337/28, 746 01 Opava 1 (dále též „vlastník stavby“ či „stavebník“), k podání vysvětlení na den 24. 8. 2020 ve věci provedení stavebních úprav oborního plotu v Lesních Albrechticích za účelem uzavření vstupu do obory na dvou místech na pozemcích parc. č. 651/1 a 664/1 v katastrálním území Lesní Albrechtice (pozn. odvolacího orgánu – parcelní čísla pozemků budou dále uváděna bez příslušnosti ke katastrálnímu území, neboť všechna patří do katastrálního území Lesní Albrechtice). Z tohoto opatření také vyplývá, že uzavřením průchodu ve stávajícím oplocení nebyly dodrženy podmínky stavebního povolení č. j. Výst. 1472-Ko/Dr ze dne 3. 5. 2000. Z důvodu omluvy vlastníka stavby proběhlo ústní jednání až dne 5. 10. 2020 a zúčastnil se ho zástupce vlastníka stavby, Mgr. Marek Urbíš, advokát se sídlem Partyzánská 1565/18, 747 05 Opava-Kateřinky, který doložil plnou moc ze dne 5. 6. 2019 k zastupování vlastníka stavby v dané věci. Stavebnímu úřadu Vítkov sdělil, že má za to, že pokud byl při úpravě oplocení zachován vnější půdorys a výška, tak není k úpravě oplocení třeba žádného rozhodnutí a požádal o konkretizaci zákonného ustanovení, které takovou povinnost stanoví. Dále je ve spise založen protokol z kontrolní prohlídky konané dne 24. 6. 2021, které se zúčastnil zástupce vlastníka stavby a který odkázal na své vyjádření ze dne 5. 10. 2020, současně byly pořízeny 2 fotografie zachycující úpravu oplocení v místě vstupu do obory od Žimrovic. Stavební úřad Vítkov následně opatřením ze dne 30. 6. 2021 oznámil vlastníkově stavby zahájení řízení ve smyslu ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona o odstranění nepovolené části stavby oplocení obory na pozemcích parc. č. 651/1 a 664/1, tj. doplnění oborního oplocení spočívajícího v pevném uzavření dvou volných průchodů šíře cca 1,5 m určených pro vstup do obory a pro volný průchod širokou veřejností, a poučil ho o možnosti vyplývající z uvedeného ustanovení podat ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení oznámení o zahájení řízení žádost o dodatečné povolení řešené stavby. Této možnosti vlastník stavby nevyužil. Dne 30. 7. 2021 podal vlastník stavby námítky proti zahájení řízení o odstranění stavby, v nichž vyjádřil nesouhlas s postupem stavebního úřadu Vítkov, který dne 24. 6. 2021 provedl kontrolní prohlídku pouze u jedné ze vstupních bran do obory, ale řízení zahájil i ve vazbě na úpravy oplocení provedené na pozemku parc. č. 651/1, na kterém kontrolní prohlídku neprovedl, a namítal,

že nejsou splněny podmínky pro vedení řízení podle ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona. Stavební úřad Vítkov následně provedl dne 24. 8. 2021 kontrolní prohlídku oborního oplocení u vstupních bran č. 1 a 5, na kterou vlastníka stavby nepřizval, přičemž pořídil 2 fotografie. Vedené řízení pak stavební úřad Vítkov ukončil vydáním rozhodnutí č. j. MUVI 23309/2021 ze dne 13. 9. 2021, kterým nařídil vlastníkovvi stavby odstranit provedené úpravy oplocení obory. Proti vydanému rozhodnutí podal vlastník stavby prostřednictvím svého zástupce odvolání a věc se tak stala předmětem odvolacího řízení. Odvolací orgán následně napadené rozhodnutí stavebního úřadu Vítkov rozhodnutím č. j. MSK 123188/2021 ze dne 3. 1. 2022 dle ust. § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu Vítkov k novému projednání, přičemž hlavním důvodem tohoto postupu byla zejména skutečnost, že stavební úřad Vítkov řádně nevyhodnotil projednávaný předmět řízení, tj. provedené úpravy oplocení, z hlediska pojmů stavebního zákona a v návaznosti na to, jaké opatření či rozhodnutí dle stavebního zákona vyžadovaly. Po vyhodnocení provedených úprav stávajícího oplocení, spočívajících ve vložení plotových dílců šířky cca 1,50 m do vstupní brány č. 1 a 5 tohoto oplocení, čímž bylo vytvořeno pevné uzavření dvou volných průchodů určených pro vstup do obory v místě protiúnikových roštů, pak odvolací orgán ve svém rozhodnutí ze dne 3. 1. 2022 provedl podrobnou úvahu, na základě které dospěl k závěru, že v daném případě se jedná o změnu stávající dokončené stavby ve smyslu ust. § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona, tj. o stavební úpravy stávajícího oplocení obory. Vzhledem k tomu, že provedenými stavebními úpravami, tj. vyplněním volných průchodů ve stávajícím oplocení jednoduchou konstrukcí umístěnou na konstrukci stávajícího oplocení, došlo ke změně vzhledu stávajícího oplocení, odvolací orgán dovodil, že tyto stavební úpravy pro svou realizaci vyžadovaly vydání stavebního povolení, neboť je nelze podřadit pod ust. § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona ani pod ust. § 104 odst. 1 písm. k) téhož zákona. Citované rozhodnutí odvolacího orgánu nabylo právní moci dne 4. 1. 2022. Spis ve věci obdržel stavební úřad Vítkov od odvolacího orgánu dne 6. 1. 2022.

V průběhu nového projednání věci podal vlastník stavby námitku podjatosti všech úředních osob při Městském úřadu ve Vítkově, přičemž Krajský úřad Moravskoslezského kraje, tehdejší odbor územního plánování a stavebního řádu, oddělení stavebního řádu, jako příslušný nadřízený správní orgán (dále též „krajský úřad“), následně usnesením č. j. MSK 20046/2022 ze dne 7. 3. 2022 podle ust. § 131 odst. 4 správního řádu pověřil provedením a dokončením řízení o odstranění předmětné změny stavby Městský úřad Fulnek, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“).

Stavební úřad poté opatřením ze dne 23. 6. 2022 oznámil vlastníkovvi stavby pokračování v řízení o odstranění předmětné změny stavby a současně nařídil na den 21. 7. 2022 ústní jednání spojené s ohledáním na místě. Dle protokolu z tohoto jednání bylo na místě zjištěno, že společnost Opavská lesní a. s., jako stavebník, provedl změnu dokončené stavby stávajícího oborního oplocení, která spočívá ve vyplnění dvou volných průchodů šířky 1,5 m ve vchodech č. 1 a 5, tj. v místech, kde plotové pole nebylo provedeno, ale byl tam zřízen volný vstup pro veřejnost opatřený protiúnikovými rošty, které zabraňují úniku zvěře z obory. Konkrétně bylo dle protokolu zjištěno, že brána č. 1 od Žimrovic na pozemku parc. č. 651/1 je v místě volného vstupu opatřena v šířce 1,5 m výplní z dřevěných latí výšky 2,1 m na ocelovém rámu, který je upevněný do dřevěných trámových sloupů brány, a brána č. 5 od Podhradí na pozemku parc. č. 664/1 je v místě volného vstupu opatřena v šířce 1,58 m výplní z drátěného pletiva výšky 2,3 m upevněného na dřevěných příčnicích (z půlkulatiny), které jsou upevněny z levé strany na betonovém sloupku a z pravé strany na ocelovém sloupku, který je součástí uzamykatelné ocelové brány. Součástí protokolu je pořízená fotodokumentace provedených stavebních úprav stávajícího oborního oplocení. Ing. Tomáš Bittner, pověřený zaměstnanec společnosti Opavská lesní a. s., do protokolu sdělil, že provedení výplní dvou volných průchodů u brány č. 1 a 5 bylo realizováno cca týden po nabytí účinnosti opatření obecné povahy, které vydal Městský úřad Vítkov. Stavební úřad při tomto jednání

poučil zástupce vlastníka stavby, který je i jejím stavebníkem, o možnosti podat žádost o dodatečné povolení předmětné změny stavby. Pro úplnost je třeba zmínit, že z obsahu sdělení stavebního úřadu ze dne 31. 8. 2022, kterým reagoval na žádost vlastníka stavby o prodloužení lhůty pro podání žádosti o dodatečné povolení úprav stávajícího oplocení, mj. vyplývá, že vlastník stavby má k žádosti o dodatečné povolení předmětné změny stavby přiložit podklady ve stejném rozsahu jako k žádosti o stavební povolení. Vlastník stavby poté podal dne 10. 10. 2022 u stavebního úřadu žádost o dodatečné povolení předmětné změny stavby. Vzhledem k tomu, že usnesením krajského úřadu ze dne 7. 3. 2022 byl stavební úřad pověřen pouze vedením a dokončením řízení o odstranění předmětné změny stavby, obrátil se dne 17. 10. 2022 stavební úřad na krajský úřad s žádostí o pověření k vedení řízení o dodatečném povolení předmětné změny stavby. Krajský úřad následně vydal dne 26. 10. 2022 pod č. j. MSK 138462/2022 usnesení, kterým pověřil provedením a dokončením řízení o dodatečném povolení předmětné změny stavby stavební úřad. S ohledem na podanou žádost o dodatečné povolení předmětné změny stavby stavební úřad vydal dne 7. 12. 2022 usnesení, kterým dle ust. § 64 odst. 1 písm. e) správního řádu v návaznosti na ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona přerušil řízení o odstranění stavby, a to do doby pravomocného rozhodnutí o žádosti o dodatečné povolení stavby.

Stavební úřad následně žádost stavebníka o dodatečné povolení změny stavby svým rozhodnutím č. j. FUL 1842/2024 ze dne 18. 3. 2024 podle ust. § 51 odst. 3 správního řádu zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podal stavebník odvolání a věc se tak stala předmětem odvolacího řízení. Odvolací orgán následně svým rozhodnutím č. j. MSK 58483/2024 ze dne 3. 3. 2025 napadené rozhodnutí stavebního úřadu změnil, a to v ustanovení správního řádu, podle něhož byla žádost o dodatečné povolení změny stavby zamítnuta, a ve zbytku jej potvrdil. Citované rozhodnutí odvolacího orgánu nabylo právní moci dne 3. 3. 2025.

Opatřením ze dne 22. 5. 2025 stavební úřad oznámil vlastníkově stavby pokračování v řízení o odstranění předmětné změny stavby a současně nařídil v dané věci ústní jednání na den 19. 6. 2025. Dne 18. 6. 2025 stavební úřad obdržel od zástupce vlastníka stavby žádost o odročení ústního jednání z důvodu jeho nemoci, k čemuž přiložil lékařské potvrzení, a současně stavební úřad informoval o tom, že proti rozhodnutí odvolacího orgánu č. j. MSK 58483/2024 ze dne 3. 3. 2025 podal žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“). Kopie podané žaloby i doklad o jejím odeslání na krajský soud byly přílohou žádosti.

Dále je ve spise založen protokol z ústního jednání, konaného dne 19. 6. 2025 na stavebním úřadu, z něhož plyne, že vlastník stavby ani jeho zástupce se jednání nezúčastnili. Stavební úřad do protokolu uvedl, že má k dispozici usnesení krajského soudu č. j. 25 A 21/2025-14 ze dne 13. 5. 2025, kterým byla žaloba proti rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 3. 3. 2025 odmítnuta pro opožděnost.

Dne 25. 6. 2025 stavební úřad obdržel od zástupce vlastníka stavby s odkazem na ust. § 64 správního řádu žádost o přerušování vedeného správního řízení, a to z důvodu podání kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu ze dne 13. 5. 2025, což doložil kopií informace Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) o řízení ze dne 18. 6. 2025. Zástupce vlastníka stavby sdělil, že má za to, že ve věci stále probíhá řízení o předběžné otázce, jejíž vyřešení je důležité pro rozhodnutí v nyní projednávané věci.

Stavební úřad následně svým opatřením ze dne 10. 7. 2025 poskytl vlastníkově stavby možnost se v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním, a to ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení tohoto opatření. V opatření stavební úřad současně uvedl, že jelikož podání správní žaloby nemá odkladný účinek a stavebnímu úřadu nebylo doručeno usnesení NSS o předběžném opatření, návrhu vlastníka stavby na přerušování řízení pro předběžnou otázku nevyhověl, neboť o zamítnutí žádosti o dodatečné

povolení předmětné změny stavby již bylo pravomocně rozhodnuto. Dle protokolu ze dne 21. 7. 2025 se ke stavebnímu úřadu dostavil zástupce vlastníka stavby, který nahlédl do spisu v dané věci.

Stavební úřad následně vydal dne 12. 8. 2025 pod č. j. FUL 5147/2025 rozhodnutí, jehož výrokem č. I nařídil vlastníkovu stavby podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona odstranění části stavby oplocení obory na pozemcích parc. č. 651/1 a 664/1, tj. doplnění oborního oplocení spočívající v pevném uzavření dvou volných průchodů šířky cca 1,5 m určených pro vstup do obory a pro volný průchod širokou veřejností, provedené bez rozhodnutí nebo jiného opatření stavebního úřadu, ve výroku č. II stanovil podmínky pro odstranění této změny stavby, a výrokem č. III mu podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu uložil povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Proti vydanému rozhodnutí podal vlastník stavby, prostřednictvím svého zástupce Mgr. Marka Urbíše (dále též „odvolatel“), dne 27. 8. 2025 odvolání, a to proti všem jeho výrokům. Odvolatel konstatoval, že stavební úřad v řízení o odstranění provedených úprav oborního oplocení neunesl důkazní břímě, které je v řízení z moci úřední na něm, ocitoval znění ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona a sdělil, že stavební úřad může v řízení vedeném podle tohoto ustanovení posuzovat rozsah provedené stavby a postupovat výhradně podle kritérií zde uvedených, nelze zde sledovat žádné jiné otázky (např. zajištění průchodu, plnění podmínek původního povolení stavby). Dle názoru odvolatele stavební úřad z hlediska hmotněprávního řešení aplikoval právní normu mechanickým způsobem, přičemž nezohlednil celé znění ust. § 103 odst. 1 a 2 stavebního zákona. Odvolatel namítal, že stavební úřad ve výrokové části I. neuvedl, bez jakého konkrétního rozhodnutí či opatření byla stavba provedena (což je první podmínka pro vedení řízení podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona), a toto uvedl až v odůvodnění – provedené stavební úpravy oplocení vyžadovaly vydání stavebního povolení. Dle odvolatele však stavební úřad dospěl k absurdnímu závěru nesprávným posouzením, resp. nezohledněním celého znění ust. § 103 odst. 1 a 2 stavebního zákona a pominutím skutečnosti, že oplocení je uvedeno v taxativním výčtu staveb – v ust. § 103 odst. 1 písm. e) pod bodem č. 14 (po novelizaci písm. f) bod č. 13) stavebního zákona, které nepodléhají stavebnímu povolení ani ohlášení. Odvolatel má za to, že s ohledem na skutečnost, že pojmem stavba se rozumí i změna stavby, tj. nástavba, přístavba a stavební úprava, aplikuje se stejný režim i na změnu stavby oplocení. Tuto skutečnost dovozuje z ust. § 103 odst. 2 stavebního zákona, v němž je uvedeno, že *ohlášení nebo stavební povolení vyžadují změny staveb uvedených v odstavci 1, jejichž provedení by mělo za následek překročení uvedených parametrů*. Pokud má nová stavba odlišný režim oproti ust. § 108 stavebního zákona, je dle odvolatele logické, že i její změna má odlišný režim. Ust. § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona, které stavební úřad aplikoval, je zmírňující ustanovení pro stavební úpravy staveb, uvedených v ust. § 108 odst. 1 téhož zákona, které vyžadují stavební povolení. Odvolatel tak uzavřel, že podle stavebního zákona se jedná o legální stavební úpravy. Dle odvolatele pak stavební úřad neunesl důkazní břímě ani podle přechodných ustanovení nového stavebního zákona, kdy jeho ust. § 330 odst. 2 jednoznačně stanoví, že v případě řízení a postupů zahájených před 1. 7. 2024, které se týkají záměrů, u nichž není vyžadováno povolení záměru, jiné rozhodnutí nebo úkon podle tohoto zákona, stavební úřad usnesením zastaví. Dle odvolatele z rozhodnutí nevyplývá, jak stavební úřad v řízení z moci úřední řešil otázku, zda stavba, která podle jeho posouzení vyžadovala povolení podle stavebního zákona, vyžaduje povolení záměru i podle nové právní úpravy od 1. 7. 2024, a rozhodnutí je tak v tomto smyslu nepřezkoumatelné. Odvolatel má přitom za to, že stavební úpravy i dle nové právní úpravy nevyžadují povolení záměru ve smyslu ust. § 171 nového stavebního zákona, neboť oplocení obory lze podřadit dle odst. 1 písm. a) bodu č. 8 přílohy č. 1 k novému stavebnímu zákonu pod drobné stavby, s tím, že změny drobných staveb v písm. a) uvedených, při nichž nedojde k překročení uvedených parametrů, jsou rovněž drobnou stavbou. Odvolatel konstatoval, že z rozhodnutí nevyplývá, že by změnou stavby oplocení došlo k překročení některého z parametrů v odst. 1 písm. a) bodu č. 8 přílohy č. 1 k novému stavebnímu zákonu, a proto se jedná o změnu

stavby dle odst. 1 písm. c) této přílohy. Sděлил, že změny staveb definuje nový stavební zákon ve svém ust. § 6 a v rámci daných parametrů pro drobnou stavbu lze provést její stavební úpravu se zachováním vnějšího ohraničení stavby, přístavbu a nástavbu, a stále se jedná o drobnou stavbu dle odst. 1 písm. c) přílohy č. 1 k novému stavebnímu zákonu. Odvolatel v odvolání zároveň zmínil, že ze spisu nevyplývá, že by oplocení mělo podezřívku, že by stavebními úpravami oplocení byla přerušena turistická trasa nebo že byl přerušen provoz na pozemní komunikaci. Současně konstatoval, že si je vědom toho, že se v průběhu řízení zjistilo, že předmětné stavební úpravy jsou v rozporu s Územním plánem Březová, s tím, že tuto skutečnost řeší v součinnosti s obcí, a že ust. § 250 odst. 1 písm. h) nového stavebního zákona ukládá stavebnímu úřadu nařídit odstranit stavbu, pokud je prováděna nebo byla provedena v rozporu s platnou územně plánovací dokumentací, ale takovéto řízení nebylo zahájeno a není ani vedeno.

Stavební úřad poté předal podané odvolání spolu se spisem v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu, který je obdržel dne 19. 9. 2025.

Podané odvolání odvolací orgán nejprve posoudil z hlediska jeho přípustnosti a včasnosti ve smyslu ust. § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu a dospěl k závěru, že je přípustné, neboť bylo podáno účastníkem řízení, a včasné, což potvrzuje doklad o doručení rozhodnutí založený ve spise. Odvolací orgán dále posoudil podané odvolání podle ust. § 82 správního řádu a dospěl k názoru, že podané odvolání splňuje náležitosti dané tímto ustanovením správního řádu.

Odvolací orgán podle ust. 89 odst. 2 správního řádu *přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.* Po přezkoumání napadeného rozhodnutí z výše uvedených hledisek dospěl odvolací orgán k následujícímu závěru:

Postup v případě zjištění tzv. „černé“ stavby je uveden v ust. § 129 stavebního zákona, ve kterém je v odst. 1 pod písm. b) uvedeno, že *stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.* Pro úplnost odvolací orgán připomíná, že podle ust. § 2 odst. 4 stavebního zákona platí, že pokud se ve stavebním zákoně používá pojmu stavba, rozumí se tím podle okolností i její část nebo změna dokončené stavby, kterou je dle ust. § 2 odst. 5 stavebního zákona i stavební úprava, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby. V odst. 2 tohoto ustanovení jsou stanoveny procesní podmínky pro postup v případě zjištění stavby provedené bez rozhodnutí, opatření nebo jiného úkonu, anebo v rozporu s ním, a to tak, že v takovém případě stavební úřad vždy nejprve zahájí z moci úřední řízení o odstranění stavby, a dále pak, jestliže stavebník nebo vlastník stavby požádá o její dodatečné povolení, přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Pokud však vlastník stavby nebo její stavebník o dodatečné povolení nepožádá anebo požádá, ale řízení o dodatečném povolení stavby je zastaveno nebo jako v daném případě není stavba dodatečně povolena, pokračuje stavební úřad v řízení o odstranění stavby. V tomto řízení provádí stavební úřad dokazování a doplňování podkladů pouze v tom rozsahu, aby bylo jednoznačně a bez důvodných pochybností prokázáno, že osoba, se kterou vede řízení a které odstranění stavby nařizuje, je vlastníkem stavby, a že se jednalo o stavbu, která vydání nějakého opatření nebo rozhodnutí dle stavebního zákona vyžaduje, tato stavba byla prováděna bez takového opatření nebo rozhodnutí nebo v rozporu s ním. Příslušným oprávněním vyžadovaným stavebním zákonem pro realizaci stavby je třeba rozumět podle druhu

a charakteru stavby buď stavební povolení (§ 115) nebo ohlášení (§ 106) nebo též územní rozhodnutí (§ 92) či územní souhlas (§ 96) v případě staveb, které podléhají pouze projednání z hlediska umístění a které pro svoji realizaci již nevyžadují stavební povolení ani ohlášení.

Co se týče postupu stavebního úřadu v rámci nového projednání věci, je nutno uvést, že stavební úřad provedl dne 21. 7. 2022 ústní jednání s ohledáním na místě, v rámci kterého řádně popsal a zdokumentoval rozsah provedených úprav stávajícího oborního oplocení, čímž napravil dřívější pochybení stavebního úřadu Vítkov, vytknuté odvolacím orgánem v jeho rozhodnutí č. j. MSK 123188/2021 ze dne 3. 1. 2022. Stavební úřad si tak zajistil dostatečně vypovídající podklady pro posouzení předmětné změny stavby oplocení a následně řádně vyhodnotil předmět řízení o odstranění stavby.

V souvislosti s tím, zda stavební úřad nařídil odstranit změnu stavbu vlastníkovu stavby, odvolací orgán konstatuje, že skutečnost, že odvolatel, tj. společnost Opavská lesní a. s., je vlastníkem předmětné stavby oplocení obory Jelenice, jejíž změna, tj. stavební úpravy spočívající v doplnění oborního oplocení pevným uzavřením dvou volných průchodů u brány č. 1 a 5, tj. v místech, kde plotové pole nebylo provedeno, ale byl tam zřízen volný vstup pro veřejnost opatřený protiúnikovými rošty, které zabraňují úniku zvířete z obory, se nařizuje odstranit, vyplývá z dokladů a písemností založených ve spise, a vlastnictví k projednávané stavbě nebylo v průběhu řízení odvolatelem nijak zpochybněno.

Dále je nutno uvést, že stavební úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádně odůvodnil svůj závěr o tom, že realizovaná změna stavby oborního oplocení vyžadovala vydání stavebního povolení, a to s odkazem na příslušná ustanovení stavebního zákona, z nichž vycházel. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, že stavební úřad se ztotožnil s posouzením těchto stavebních úprav provedeným odvolacím orgánem v jeho rozhodnutí č. j. MSK 123188/2021 ze dne 3. 1. 2022, když shodně s ním konstatoval, že provedené stavební úpravy, tj. doplnění plotových polí, lze podřadit pod obecný pojem stavba ve smyslu ust. § 2 odst. 4 stavebního zákona, nejedná se však o nové oplocení, nýbrž o změnu stávající dokončené stavby, tedy stávajícího a v minulosti povoleného plotu, a to dle ust. § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona. Nejedná se tedy o stavbu oplocení, která by dle ust. § 79 odst. 2 stavebního zákona vyžadovala vydání územního rozhodnutí. Stavební úřad dále uvedl, že vzhledem k tomu, že provedenými stavebními úpravami **došlo ke změně vzhledu** stávající stavby oplocení, nelze stavební úpravy podřadit pod ust. § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona ani pod ust. § 104 odst. 1 písm. k) téhož zákona, a proto lze dovodit, že provedené stavební úpravy pro jejich realizaci **vyžadovaly vydání stavebního povolení**. Stavební úřad současně zmínil, že byť se to zdá absurdní, že takové, rozsahem nepatrné, stavební úpravy oplocení, vyžadovaly režim stavebního povolení, ve vztahu k uvedeným ustanovením nelze provedené stavební úpravy vyhodnotit ve vazbě na stavební zákon jinak. Stavební úřad tak postupoval v souladu s názorem odvolacího orgánu. Odvolací orgán tak má za to, že skutečnost, že realizované stavební úpravy oborního oplocení vyžadovaly vydání stavebního povolení, byla stavebním úřadem v řízení řádně odůvodněna. Vzhledem k tomu, že stavební úpravy oborního oplocení byly realizovány bez stavebního povolení a nebyly dodatečně povoleny, stavebnímu úřadu nezbylo jinak, než řízení o jejich odstranění v souladu s ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona ukončit vydáním rozhodnutí, jímž nařídil stavební úpravy oborního oplocení odstranit. Postup stavebního úřadu tedy byl v souladu se zákonem.

K postupu stavebního úřadu v tomto správním řízení odvolací orgán uvádí, že stavební úřad postupoval v souladu s ust. § 129 stavebního zákona, kdy vlastníka stavby poučil o možnosti podat žádost o dodatečné povolení změny stavby, která je předmětem tohoto řízení, a v řízení rovněž zajistil, aby v něm mohl vlastník stavby uplatnit své námitky. Stavební úřad se v odůvodnění rozhodnutí rovněž vyjádřil k tomu, proč považoval za bezpředmětné odročit ústní jednání nařízené na 19. 6. 2025, což odůvodnil tím, že důvodem pro nařízení

ústního jednání bylo získat informaci o tom, zda probíhá soudní řízení proti rozhodnutí o odvolání ve věci zamítnutí žádosti o dodatečné povolení změny stavby, přičemž tuto informaci následně měl k dispozici. Odvolací orgán se s tímto ztotožňuje a navíc připomíná, že v řízení o odstranění stavby není nařízení ústního jednání povinné a ani odvolatel se následně nového ústního jednání již nedomáhal. Odvolací orgán současně považuje za správný i postup stavebního úřadu, který nevyhověl žádosti vlastníka stavby o přerušení vedeného správního řízení s odkazem na to, že podání správní žaloby nemá odkladný účinek a stavebnímu úřadu nebylo doručeno usnesení NSS o předběžném opatření, přičemž o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení předmětné změny stavby již bylo pravomocně rozhodnuto. Současně byla vlastníku stavby dána možnost, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřil k jeho podkladům. Vlastník stavby byl taktéž řádně poučen o svém právu podat odvolání i o způsobu jeho podání. Odvolací orgán proto konstatuje, že stavebním úřadem byly vůči vlastníku stavby dodrženy všechny základní zásady vedení správního řízení a současně mu byla zachována procesní práva v celém průběhu správního řízení.

Samotné rozhodnutí ve věci obsahuje obecné náležitosti vyplývající z ust. § 68 a § 69 správního řádu. Podle ust. § 68 odst. 2 správního řádu *se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu.* Vzhledem k tomu, že výrok rozhodnutí je nejdůležitější částí rozhodnutí, je třeba, aby byl přesný a určitý. V souvislosti s výrokem č. I, v němž je uveden podrobný popis odstraňované změny stavby oborního oplocení, odvolací orgán uvádí, že stavební úřad v něm uvedl, že nařizuje vlastníku stavby odstranění části stavby oplocení obory na pozemcích parc. č. 651/1 a 664/1, provedené bez rozhodnutí nebo jiného opatření stavebního úřadu, čili obecnou formulaci z ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, přestože z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zcela zřejmé, že v daném případě byly stavební úpravy oplocení obory realizovány bez stavebního povolení. Stavební úřad v souladu s ust. § 130 odst. 1 stavebního zákona současně stanovil podmínky pro odstranění změny stavby, a to ve výroku č. II rozhodnutí, kdy v podmínce č. 3 určil, že *vlastník stavby oznámí po dokončení prací neprodleně oznámí odstranění změny stavby stavebnímu úřadu.* Tato podmínka však byla stavebním úřadem stanovena v rozporu s ust. § 131a stavebního zákona, v němž se uvádí, že *vlastník stavby, popřípadě jiná osoba, která odstranila stavbu, oznámí tuto skutečnost do 30 dnů po odstranění stavby příslušnému stavebnímu úřadu.* Ve výroku č. III rozhodnutí odvolací orgán neshledal pochybení. Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu může odvolací orgán napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit. S ohledem na toto ustanovení zákona a výše uvedená zjištění proto odvolací orgán nedostatky ve výroku č. I a II napadeného rozhodnutí stavebního úřadu odstranil změnou části textu ve výroku č. I, čímž učinil tento výrok přesným a určitým a uvedl ho do souladu s odůvodněním rozhodnutí, a změnou textu podmínky č. 3 pro odstranění stavby, uvedené ve výroku č. II rozhodnutí, kdy ji uvedl do souladu s výše citovaným ust. § 131a stavebního zákona. Odvolací orgán je názoru, že tyto změny nemají vliv na výsledek rozhodnutí, neboť jimi nebylo ve smyslu ust. § 90 odst. 3 správního řádu změněno rozhodnutí v neprospěch odvolatele a odvolateli nehrozí ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu ani újma z důvodu ztráty možnosti se odvolat. Podmínky pro provedení změny rozhodnutí jsou tak naplněny. Odvolací orgán v souvislosti s provedenou změnou ještě dodává, že je povinen postupovat ve správním řízení podle základních zásad činnosti správních orgánů uvedených v části první, v hlavě II správního řádu, mj. dle ust. § 6 odst. 1 a 2 téhož zákona, z něhož vyplývá, že správní orgán v souladu se zásadou procesní ekonomie vyřizuje věci bez zbytečných průtahů a postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, přičemž dotčené osoby co nejméně zatěžuje. Odvolací orgán se dále zabýval dalšími náležitostmi rozhodnutí. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, že stavební úřad stanovil okruh účastníků řízení v souladu s ust. § 129 odst. 10 stavebního zákona, popsal průběh řízení a uvedl všechna skutková zjištění, podklady a doklady, o které opřel všechny své výroky rozhodnutí, stejně jako své úvahy, jimiž byl při jejich hodnocení veden a na jejichž podkladě pak formuloval svůj závěr v dané věci. Stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí rovněž uvedl své úvahy, kterými se řídil při

stanovení termínu pro odstranění změny stavby a při stanovení povinnosti vlastníku stavby nahradit náklady správního řízení. Odvolací orgán k tomu sděluje, že se s provedeným posouzením stavebního úřadu ztotožňuje a úvahy stavebního úřadu v dané věci považuje za dostatečné, srozumitelné a přesvědčivé. Lze tedy konstatovat, že stavební úřad řádným způsobem prokázal, že důvody pro zahájení a provedení správního řízení a pro nařízení odstranění změny stavby existují, a při svém rozhodování vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci ve smyslu ust. § 3 správního řádu. Lze tedy konstatovat, že odůvodnění rozhodnutí splňuje požadavky, které jsou na něj kladeny v ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

Dále se odvolací orgán zabýval obsahem podaného **odvolání**.

K té části odvolání, v níž odvolatel namítal, že stavební úřad ve výroku č. I neuvedl, bez jakého konkrétního rozhodnutí či opatření byla stavba provedena, a toto uvedl až v odůvodnění rozhodnutí, tj. že provedené stavební úpravy oplocení vyžadovaly vydání stavebního povolení, musí odvolací orgán uvést, že **ji shledal důvodnou**, přičemž výše popsanou změnou části textu ve výroku č. I napadeného rozhodnutí jí vyhověl.

K té části odvolání, v níž odvolatel konstatoval, že stavební úřad v řízení o odstranění provedených stavebních úprav oborního oplocení neunesl důkazní břímě, které je v řízení z moci úřední na něm, přičemž argumentoval tím, že stavební úřad nezohlednil celé znění ust. § 103 odst. 1 a 2 stavebního zákona, a odvolatel má za to, že podle stavebního zákona provedené stavební úpravy oborního oplocení nevyžadovaly stavební povolení, musí odvolací orgán uvést, že otázkou nutnosti vydání stavebního povolení pro realizované stavební úpravy oborního oplocení se již zabýval podrobně výše v tomto rozhodnutí, a proto na tento text plně odkazuje. Současně se touto otázkou zabýval podrobně i ve svém rozhodnutí č. j. MSK 58483/2024 ze dne 3. 3. 2025, v němž mj. podotkl, že s odvolacími námitkami, že se jedná o stavební úpravy, které stavební povolení vůbec nevyžadovaly, se neztotožnilo ani Ministerstvo pro místní rozvoj ČR ve svém závazném stanovisku č. j. MMR-60550/2024-81 ze dne 30. 8. 2024 vydaném v rámci přezkoumání závazného stanoviska Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru územního plánování, č. j. MSK 15326/2023 ze dne 21. 2. 2023. Odvolací orgán se ve svém rozhodnutí ze dne 3. 3. 2025 zároveň již vyjadřoval i k názoru odvolatele, že jelikož oplocení nevyžaduje dle ust. § 103 odst. 1 písm. e) bodu č. 14 (po novelizaci písm. f) bod č. 13) stavebního zákona stavební povolení, nevyžadují ho s ohledem na ust. § 103 odst. 2 téhož zákona ani stavební úpravy oplocení, kdy k tomu uvedl, že *se neztotožňuje s názorem odvolatele, že jelikož pro stavby oplocení nejsou v ust. § 103 odst. 1 písm. e) bodu č. 14 stavebního zákona uvedeny limitní parametry, nemohly provedené stavební úpravy s přihlédnutím k ust. § 103 odst. 2 stavebního zákona vyžadovat stavební povolení ani ohlášení. Je totiž nutno uvést, že rovněž překročení parametrů vymezených pro provedení stavebních úprav dle ust. § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona vyvolá potřebu stavebního povolení či ohlášení (viz Macháčková, J. a kol. Stavební zákon. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018)*, a tuto odvolací námitku tak shledal nedůvodnou. Odvolací orgán současně podotýká, že již ve svém předchozím rozhodnutí č. j. MSK 123188/2021 ze dne 3. 1. 2022 mj. uvedl, že nyní řešené stavební úpravy, tj. doplnění dvou plotových polí do stávajícího oplocení povoleného v roce 2000, jsou změnou stavby, která vyžaduje posouzení dle stavebního zákona, a že vydání stavebního povolení v roce 2000 automaticky negarantuje vlastníkovu stavby možnost následné změny této stavby oplocení bez rozhodnutí stavebního úřadu, neboť se nejedná o rozhodování ve stejné věci, když nyní projednávané doplnění stávajícího oplocení nebylo v roce 2000 předmětem stavebního povolení. S ohledem na uvedené tak odvolací orgán **nepovažuje tuto část odvolání za důvodnou**.

V další části odvolání pak odvolatel sdělil, že stavební úřad neunesl důkazní břímě ani podle přechodných ustanovení nového stavebního zákona, kdy má za to, že stavební úpravy i dle nové právní úpravy nevyžadují povolení záměru ve smyslu ust. § 171 nového stavebního zákona, neboť oplocení obory lze podřadit dle odst. 1

písm. a) bodu č. 8 přílohy č. 1 k novému stavebnímu zákonu pod drobné stavby, s tím, že změny drobných staveb v písm. a) uvedených, při nichž nedojde k překročení uvedených parametrů, jsou rovněž drobnou stavbou. Dle odvolatele tak měl stavební úřad vedené řízení s ohledem na ust. § 330 odst. 2 nového stavebního zákona usnesením zastavit. Z rozhodnutí dle odvolatele nevyplývá, jak stavební úřad v řízení z moci úřední řešil otázku, zda předmětné stavební úpravy vyžadovaly povolení záměru i podle nové právní úpravy od 1. 7. 2024, a rozhodnutí je tak v tomto smyslu nepřezkoumatelné. K této odvolací námitce je nutno předně sdělit, že takovou námitku mohl odvolatel uplatnit již v průběhu řízení o odstranění předmětných stavební úprav oplocení u stavebního úřadu, této možnosti ovšem nevyužil. Z ust. § 82 odst. 4 správního řádu přitom vyplývá, že *odvolací orgán může k novým skutečnostem uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení přihlídnout jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.* V daném případě však odvolatel takovou námitku uplatnit mohl, tudíž podle ust. § 82 odst. 4 správního řádu nemůže odvolací orgán k výše uvedené odvolací námitce přihlídnout. Nad rámec uvedeného nicméně odvolací orgán k názoru odvolatele, že stavební úpravy nevyžadují povolení ani dle nového stavebního zákona a řízení proto mělo být zastaveno, uvádí, že k této otázce se již také vyjadřoval ve svém rozhodnutí č. j. MSK 58483/2024 ze dne 3. 3. 2025, kdy v této souvislosti konstatoval, že se s tímto názorem odvolatele neztotožňuje, což odůvodnil následujícím: *V daném případě totiž provedené stavební úpravy stávajícího oplocení obory nespádají pod obecné změny drobných staveb uvedených v písmenu a), při nichž nedojde k překročení uvedených parametrů, dle odst. 1 písm. c) přílohy č. 1 k novému stavebnímu zákonu, jak se domnívá odvolatel. I dle nového stavebního zákona totiž zůstaly tzv. bez režimovými stavbami (tzn. že nevyžadují povolení) pouze takové stavební úpravy, pokud se jimi nezasahuje do nosných konstrukcí stavby, nemění se vzhled stavby ani způsob užívání stavby, jejich provedení nemůže ovlivnit požární bezpečnost stavby a nejde o stavební úpravy stavby, která je kulturní památkou – viz odst. 1 písm. e) přílohy č. 1 k novému stavebnímu zákonu. Jak již bylo popsáno výše, o takové stavební úpravy se v daném případě nejedná, a to s ohledem na skutečnost, že provedenými stavebními úpravami došlo ke změně vzhledu stávající stavby oplocení.* Je tedy zřejmé, že se tak nejedná o takový případ, kdy by měl stavební úřad důvod přistupovat k zastavení řízení s ohledem na přechodná ustanovení nového stavebního zákona. Přestože lze souhlasit s odvolatelem v tom, že stavební úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí výslovně neuvedl, že předmětné stavební úpravy vyžadovaly povolení záměru i podle nové právní úpravy od 1. 7. 2024, nepovažuje to odvolací orgán za takové pochybení, kvůli kterému by bylo nutno napadené rozhodnutí rušit a věc vracet k novému projednání, neboť to nemůže mít vliv na výsledek tohoto odvolacího řízení. Vzhledem k výše uvedenému proto **považuje odvolací orgán také tuto část odvolání za nedůvodnou.**

V souvislosti s dalšími důvody odvolání zmiňovanými odvolatelem musí odvolací orgán zmínit, že ani k těmto odvolacím důvodům nemůže s ohledem na ust. § 82 odst. 4 správního řádu přihlídnout, neboť odvolatel tyto námitky neuplatnil v průběhu řízení u stavebního úřadu, ač je uplatnit mohl. Nad rámec uvedeného nicméně odvolací orgán ke konstatování odvolatele, že ze spisu nevyplývá, že by oplocení mělo podezřívku, že by stavebními úpravami oplocení byla přerušena turistická trasa nebo že byl přerušen provoz na pozemní komunikaci, sděluje, že tyto skutečnosti nemohou mít na napadené rozhodnutí žádný vliv, neboť v řízení o odstranění stavby stavební úřad zkoumá pouze to, zda se jedná o nepovolenou stavbu a kdo je jejím vlastníkem či stavebníkem, přičemž obě tyto skutečnosti byly stavebním úřadem v daném případě řádně zjištěny. S konstatováním odvolatele, že v daném případě nebylo zahájeno ani vedeno řízení o odstranění stavby, která byla provedena v rozporu s platnou územně plánovací dokumentací, ve smyslu ust. § 250 odst. 1 písm. h) nového stavebního zákona, odvolacímu orgánu nezbyvá než souhlasit, jelikož takové řízení v daném případě opravdu vedeno nebylo.

Obsah podaného odvolání proto odvolací orgán neshledal důvodným pro zrušení napadeného rozhodnutí.

Odvolací orgán je názoru, že se dostatečně podrobně zabýval předloženým spisem, jeho obsahem a všemi doklady a podklady. Ve smyslu ust. 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, tj. zákonnost napadeného rozhodnutí, i jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Na základě výsledku tohoto přezkoumání pak odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Podle ust. § 69 odst. 2 správního řádu se v písemném vyhotovení rozhodnutí uvedou jména a příjmení všech účastníků řízení. V daném případě je účastníkem odvolacího řízení pouze společnost Opavská lesní a. s.

Poučení

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu **nelze** dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu.

Elektronický podpis: 21.11.2025
Certifikát autora podpisu:
Jméno: Kateřina Jarošová
Vydal: PostSignum Qualified CA 4
Platnost do: 22.1.2027 09:58 +01:00

Ing. Kateřina Jarošová
vedoucí oddělení pozemních a vodních staveb
odbor krajský stavební úřad

Rozdělovník

Účastník řízení

Opavská lesní a. s., Masarykova třída 337/28, 746 01 Opava, prostřednictvím zástupce Mgr. Marka Urbiše, Partyzánská 1565/18, 747 05 Opava-Kateřinky (do datové schránky)

Na vědomí

Městský úřad Fulnek, stavební úřad, nám. Komenského 12, 742 45 Fulnek (do datové schránky) - po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bude stavebnímu úřadu vrácen prvoinstanční spis